

Dr Elaine Phillips, Literatura Starego Testamentu,

Wykład 7, Abraham

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

Cóż, dzień dobry. Czy nauczyliśmy się już mówić dzień dobry po hebrajsku? Nie pamiętam. Czy to zrobiliśmy? Nie myślisz tak.

Cóż, to działa tak. Słowo poranek to boker. Och, to wspaniale.

A słowo na dobre, które już znacie z tego, co śpiewaliśmy lub próbowaliśmy zaśpiewać w zeszłym tygodniu, to tov. Pamiętacie ki tov adonai leolam hasdo, prawda? OK, więc to Boker Tov. Zawsze stawiasz przymiotnik po rzeczowniku.

Więc jeśli mówię ci boker tov, to mówię dzień dobry. Nie możesz tak po prostu odpowiedzieć „Boker Tov”, chociaż mógłbyś. Naprawdę grzecznie jest powiedzieć „boker lub”.

„Or” oznacza światło, światło poranka. W porządku, więc to jest twoja następna lekcja, kiedy pojedziesz do Izraela w 2010 roku. W porządku, boker tov. Bokera lub. Znakomity.

Możesz zobaczyć te ogłoszenia tutaj, prawda? Wszystkie dotyczą egzaminu i nie zamierzam obrażać Twojej inteligencji, czytając je, ale po prostu podkreślę to, co zostało podkreślone.

Jeśli rzeczywiście chcesz przystąpić do egzaminu w Centrum Wsparcia Akademickiego, daj mi znać do środy, abym mógł się upewnić, że będzie on tam dostępny, itd., itd., itd. Poza tym myślę, że warto dość proste. Jeśli masz czas, aby je przeczytać, możesz je również przeczytać na tablicy.

Zasady ćwiczeń przeciwpożarowych obowiązują po prostu dlatego, że zawsze istnieje ryzyko, że podczas egzaminu przeprowadzimy ćwiczenia przeciwpożarowe, i wszyscy musimy być na tej samej stronie w odniesieniu do tego, co się stanie, ponieważ w rzeczywistości tracimy 20 minut z godziny, jeśli rzeczywiście, mamy ćwiczenia przeciwpożarowe. Więc mniej więcej tak to będzie działać. Oto jeszcze kilka rzeczy, o których warto pomyśleć.

Jak powiedziałem w piątek, pytanie w eseju będzie dotyczyło kwestii suwerenności i wyborów. To pytanie w formie eseju, za które można uzyskać 20 punktów na sto punktów na egzaminie, więc poświęć trochę czasu na przemyślenie tych kwestii. Będzie to oznaczać ponowne przejrzanie niektórych zagadnień, o których czytasz w książce Youngblooda.

Może to oznaczać rzucenie okiem na elementarz teologiczny znajdujący się na tablicy, a wtedy wszystko, o czym będziemy rozmawiać na zajęciach, również może być pomocne w tym względzie. Zorganizuj więc swoje myślenie, a moje odpowiedzi w pytaniu eseju pokierują Twoim tekstem do egzaminu esejowego. Będziesz także chciał zachować się dość zwięźle, ponieważ nie ma żadnych stron, stron i stron, które będziesz musiał wypełnić.

Trzeba go skompresować i dopasować do arkusza odpowiedzi. Więc myślę, że to w porządku. Sesja recenzyjna Matta, sesja recenzyjna Carrie, wszystko proste.

Zachęcam Cię, abyś do nich poszedł, jeśli jeszcze tego nie zrobiłeś, i skorzystał z tych sposobów nauki. Masz pytania dotyczące egzaminu? Nie masz pytań odnośnie egzaminu? Wszystko proste. Wszyscy są gotowi do wyjścia. Będziesz w piątek. Cóż, chodźmy... tam.

Na początek pomódlmy się razem.

Łaskawy Boże, nasz Ojciec Niebieski, Czuły Odkupiciel, Najświętszy Duchu Prawdy, dziękuję Ci, gdy zaczynamy wspólnie ten tydzień. Wiemy, że jesteś z nami i że tak ostrożnie i czule nas prowadzisz i kierujesz. Dziękujemy za ochronę, którą nam dajesz, a którą tak często uważamy za oczywistość. Dziękuję, że mogłem wstać dziś rano, spacerować i po prostu cieszyć się dobrym zdrowiem.

Prosimy Cię o błogosławieństwo dla naszej nauki. Modlimy się, Ojciec, abyś przez Ducha Świętego nas uczył. Naucz nas rzeczy, które powinniśmy wiedzieć, abyśmy mogli lepiej żyć i być lepszymi sługami w Twoim królestwie.

Ojciec, my także modlimy się żarliwie nie tylko za siebie, ale za otaczających nas ludzi, za członków rodziny oraz o Twoją opiekę i ochronę dla nich. Modlimy się, Ojciec, o pokój na obszarach tak rozdartych. Prosimy Cię o pokój dla Jerozolimy, zachęcając nas do modlitwy Psalmami.

I Boże, to swego rodzaju wyznacznik dla innych obszarów, które również są tak zestresowane. Dlatego modlimy się w Twojej suwerennej dobroci i mocy, abyś zwyciężył siły ciemności i pomógł nam wiernie modlić się w tym celu. O to wszystko pytamy. Prosimy w imieniu Chrystusa Zbawiciela naszego. Amen.

Cóż, dzisiaj przejdziemy do Abrahama.

Mamy mnóstwo rzeczy do zrobienia. Ufam więc, że przeczytasz narracje, zrozumiesz podstawowe kwestie związane z narracjami i postaciami i tak dalej. W trakcie podróży przez życie Abrahama dotrzemy do kilku najważniejszych wydarzeń, a za chwilę wyjaśnię, jak to będzie działać.

Ale jak zwykle, oto pytanie do nas, zakładając, że przeczytałeś już wszystkie lektury danego dnia. W którym momencie Abram zauważył, że było to przed zmianą imienia? Jeśli wiesz, kiedy to się dzieje, w którym momencie Avram uwierzył Bogu i uznano mu to za sprawiedliwość? Kto się na to zdecyduje, kiedy Sarah w końcu będzie miała dziecko? Czy ktoś głosuje na któryś z nich? Właściwie powinniśmy najpierw przeczytać je wszystkie i zobaczyć, który z nich jest właściwy, prawda?

Po drugie, gdy zaproponował, aby Eliezer odziedziczył swój majątek zamiast prawdziwego syna, Bóg odpowiedział, mówiąc mu, aby spojrzał w niebo, policzył gwiazdy i uwierzył, że rzeczywiście będzie miał syna. To drugie.

Trzeci miał miejsce po tym, jak obrzezał wszystkich męskich członków swego domu i zmienił swoje imię. Oczywiście, jeśli masz Avrama i zawarte w nim pytanie, będzie to interesująca wskazówka.

Lub czwarty, kiedy wrócił z bitwy, aby uratować Lotą.

Kto idzie na jednego? Nikt na takiego nie pójdzie. A co powiesz na dwa? Czy ktoś głosuje na dwójkę? Och, mamy około dziesięciu wstępnych głosów na dwa. A co powiesz na trzy? Tak, mamy około trzech wstępnych głosów na trzy.

Ktoś na czwórkę? Jest tam około dwóch. A reszta z Was, nie wiem. Prawidłowy? Cóż, oto jest.

Księga Rodzaju, rozdział 15. Za chwilę o tym porozmawiamy. Jest to w pewnym sensie jedna z podstawowych kwestii w kontekście naszego zrozumienia narracji Abrahama i znaczenia tych narracji, zwłaszcza że Apostoł Paweł będzie z nich czerpał.

Zatem wrócimy do tego nieco później. Jakies pytania, które pojawiły się podczas czytania narracji o Abrahamie? Nie odpowiem na nie teraz, ale coś naprawdę wyskoczyło na powierzchnię, kiedy to czytałeś? Jeśli tak nie jest, nie czytasz z wyciągniętymi intelektualnymi antenami, ponieważ powinno pojawić się mnóstwo pytań. I dzisiaj wychowam ich kilka.

A może Abraham po prostu tam jest? Abraham i Sara mają dziecko i jest to Izaak. Skończone, pogrzebane, nie ma. Nie Zuzanna.

Tak, Zuzanno, dobrze. To wspaniale. Czy słyszałeś pytanie? Zastanawia się, jak sobie radzisz z tymi perypetiami w życiu Abrahama, które w niektórych przypadkach nie są jego najwspanialszymi momentami.

Czy to dobry sposób na ponowne sformułowanie tego, co właśnie powiedziałeś? Tak, dobrze. To, co właściwie zamierzam zrobić i jeśli Pan pozwoli, to się powiedzie, to spędzić pierwszą część naszego wykładu na rozmowie o Bożych obietnicach i

przekazach skierowanych do Abrahama. A potem wrócimy i ponownie przejrzymy narrację i przyjrzymy się tym miejscom, w których Abraham zdaje się, cóż, w pewnym sensie fałszuje to tu i ówdzie.

W porządku, więc dokładnie w ten sposób sobie z tym poradzimy. Dziękuję, jest idealnie. Ona nie jest rośliną, ale ty mogłeś nią być.

Czy są jeszcze jakieś pytania, od których chcesz zacząć? To kolejna Chelsea. Tak, śmiało. Tak, pytanie brzmi: kiedy trzej goście pojawiają się w 18. rozdziale Księgi Rodzaju, dlaczego Abraham od samego początku reaguje tak, jakby składał im hołd? Zamierzam ci zasugerować, że on od razu rozpoznaje, że coś się tam dzieje.

Bo oczywiście, no wiecie, on biegnie, żeby zdobyć to i biegnie, żeby zdobyć tamto, żywienie ich i gościnność to duży problem na Bliskim Wschodzie, ale myślę, że dzieje się tu coś więcej. Dobre pytanie, dobre pytanie. Jeszcze jeden? O mój Boże, prawda? To nie Andrzej.

To Andrzej. W porządku. OK, czy mogę to zachować do czasu, aż wyślemy Abrahama, cóż, dopóki nie odeślemy sługi, aby wziął Izaaka za żonę? Nie, aby zdobyć żonę dla Izaaka, co Pan pozwoli w środę.

Dobre pytanie, ale tak, wrócimy do tego. Cóż, idziemy dalej i zobaczymy, co mamy. Musimy trochę popracować nad mapowaniem i właściwie w tym celu przeczytam dla was rozdział Jozuego 24, ponieważ mamy ciekawy recital w wykonaniu Jozuego, nawiązujący do ojca Przymierza, tak jak Jozue zamierza odnowić przymierze.

Jozue 24 zaczyna w wersecie 1 stwierdzeniem, że Jozue zgromadził całe plemię Izraela w Sychem. Będę mówił Sychem, prawdopodobnie znacie Sychem, rozpoznajecie, że to to samo miejsce, dobrze? I znowu Sychem to ważne miejsce. Można to zobaczyć na mapie tutaj.

Za chwilę powiem więcej na ten temat. W wersecie 2 Jozue powiedział do całego ludu: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Dawno temu wasi przodkowie, łącznie z Terachem, ojcem Abrahama i Nachora, mieszkali za rzeką i oddawali cześć innym bogom. Ale wziąłem twojego ojca Abrahama z krainy za rzeką, rzeka oznacza tutaj rzekę Eufrat, i poprowadziłem go przez cały Kanaan, i dałem mu wielu potomków, i tak dalej, i tak dalej.

Ale to w pewnym sensie przygotowuje dla nas scenę. Nasi ludzie przybyli z Ur. Być może mówiłem ci to ostatnim razem.

Myślę, że tak. Istnieje cała szkoła ludzi, którzy uważają, że biblijne Ur, biorąc pod uwagę pierwotne miejsce lądowania Abrahama, mogło znajdować się dokładnie

tutaj, na wschód od Haranu. Ale na razie pozostaniemy przy tym Ur, które zostało odkopane i znaleziono tam wiele znaczących rzeczy.

Będziemy się tego trzymać jako miejsca, z którego pochodzi cała ta rodzina. Oni idą i przez pewien czas pozostają w Haranie. Terach, jego ojciec, umiera, jadąc głównymi autostradami obok Damaszku, a potem będziemy mieli dalszy rozwój tego, co dzieje się w ziemi Kanaan.

Kiedy ostatnim razem robiliśmy mapy, jedną z rzeczy, które wam wskazałem, była mała zielona trasa, przerywana linia w centrum kraju, która, jak powiedziałem, była drogą patriarchów. I tutaj zobaczymy, jak będzie on używany, jeśli wolicie, przez naszego pierwszego patriarchę, ponieważ Abraham po raz pierwszy pojawi się w Sychem. To jego pierwsze miejsce, w którym pojawia się na scenie.

Właśnie dlatego Sychem cieszy się tak ważną sławą przez resztę historii Starego Testamentu, a przynajmniej do czasu podziału królestwa i przeniesienia północnej stolicy. Ale do tego dojdziemy później. A więc Sychem, bardzo ważna lokalizacja.

Potem idzie prosto wzdłuż tej trasy, ponieważ chociaż ta mapa nie przedstawia topografii, możemy rozpoznać, że wszystkie znajdują się wzdłuż tej trasy. Zatrzymuje się w Betel, zatrzymuje się w okolicach Hebronu, schodzi do Beer-Szeby. Mamy tam Gerara, też to zauważcie.

A potem uda się do Egiptu, pod koniec 12 rozdziału Księgi Rodzaju, kiedy na ziemi panuje głód, a w końcu wróci i w pewnym sensie znajdzie się na obrzeżach lub marginesie kultury kananejskiej. Abraham zamierza spędzić dużo czasu na Negewie. To marginalny obszar, jeśli chodzi o źródła wody, ale on tam jest i za chwilę będę miał więcej do powiedzenia na temat problemów wodnych na Negewie.

Ale opanuj mapę, bo to będzie dla nas ważne. Zrobię notatkę, bardzo szybko, że zauważycie, że na dnie Morza Martwego, na południowym krańcu Morza Martwego, jest miejsce, w którym ci konkretni twórcy map umieścili Sodomę ze znakiem zapytania: Sodoma, Gomora, pięć miast równiny.

Sugeruję ci, że myślę, że trochę lepiej pasuje do tekstu biblijnego, jeśli faktycznie umieścimy je na północ stąd. Innymi słowy, ten obszar tutaj. A jeden z powodów, dla których tak mówię, znajduje się w Księdze Rodzaju 13, kiedy Abraham i Lot rozchodzą się, są w Betel.

Tam właśnie są. I jest napisane, że Lot podnosi swoje oczy, patrzy na wschód, patrzy na dolinę Jordanu, idzie i osiada w dolinie Jordanu. Dla mnie to oczywiste, że wybiera się na wschód i osiedla się tutaj.

Istnieje interesujący zestaw archeologicznych powodów, dla których niektórzy ludzie w ciągu ostatniego stulecia próbowali spisać to w Sodomie. Weźmy zajęcia doktora Wilsona z archeologii lub moje zajęcia ze Wstępu do studiów biblijnych, gdzie zajmujemy się tym więcej. Masz pytania dotyczące mapy? Zanim ruszymy dalej.

Dobra, zabieram ze sobą, trochę do obejrzenia. Sychem, myślę, że widzieliśmy to zdjęcie już wcześniej, ale chciałem tylko pokazać, jak to wygląda, gdy jest tam woda. To zdjęcie jest robione w kwietniu, więc widzimy mnóstwo polnych kwiatów.

Tutaj widzimy górę Ebal. Stanie się to ważne później, kiedy nasi ludzie przyjdą do tej ziemi i odnowią przymierze. Góra Garizim tutaj, Sychem w tym miejscu.

Jako Abraham, a właściwie nadal jest to Avram, udając się z Sychem na południe, będzie przechodził obok Betel. Oto nasz obszar, który wygląda na nieco nierówny na wschód od Betel, z widokiem na Dolinę Jordanu. Bardzo, bardzo, bardzo słabo, w tle będziemy widzieć wzgórze Transjordanii.

Wreszcie Negew. To okolice Geraru. Przepływa przez nią wyschnięte koryto rzeki Wadi lub Nahal Gerar.

Jest więc trochę roślinności. A potem, aby dać nam choć trochę wyobrażenia o tym, jak by to było tam mieszkać, nadchodzi burza piaskowa. Gleba na Negewie jest bardzo dobra.

I tak, gdy wieje wiatr, co zdarza się dość często, i oczywiście, jeśli nie pada dużo deszczu, po prostu wzbija się kurz. Jest fascynujący werset, wydaje mi się, że to 20 lub 21 rozdział Izajasza, który mówi o tym, jak wichry na Negewie są armią Izraela, kiedy nadchodzą. W pewnym sensie chwytałem tę szczególną frazeologię.

OK, trochę rzeczy, abyśmy mogli zobaczyć to miejsce. Zrobimy kilka definicji. Po pierwsze, być może dodam tutaj pewne rzeczy z tego, co mogłeś pobrać z konspektu wykładu ze strony internetowej.

Zatem będę gotowy dodać kilka rzeczy, jeśli nie zawrę tam wszystkiego, przede wszystkim patriarchów i matriarchów. Oczywiście chodzi tu o tych ludzi, którzy są głową, czyli pierwszymi, pierwszymi ojcami.

Jeśli masz zamiar wybrać to słowo poza jego łacińskim rdzeniem, ojcowie, którzy są pierwsi, kim oni są? Wymień patriarchów. Oczywiście Abraham, Izaak i Jakub. Znakomity.

Kim są matriarchy? Sarah, Rebecca i właściwie Leah. OK, pierwsza żona, Abraham, Izaak, Jakub, a potem Rachel też tam będą. Są dwie żony, ale to będzie Lea, która zostanie poślubiona w grobie razem z Jakubem.

Przymierze. Widzieliśmy to już wcześniej, ale teraz zrobimy trochę więcej, aby to rozwinąć, a potem zrobimy znacznie więcej, aby to rozwinąć, kiedy zaczniemy mówić o przymierzu na Synaju. Istnieje szereg przymierzy, które Bóg zawiera ze swoim ludem i jest to kluczowy moment, ponieważ Abraham będzie teraz ojcem ludu przymierza.

Zatem przymierze, umowa pomiędzy dwiema stronami. Hebrajskie słowo brzmi: czy pamiętasz to od doktora Wilsona? Breit. B-apostrof-RIT to prawdopodobnie najlepszy sposób, aby to powiedzieć. Przeliteruj to. To jest transliterowane: Breit.

A teraz pozwólcie, że dokończę definicję, a potem trochę o tym opowiem. Umowa między dwiema stronami ustanawia relację, pociąga za sobą obowiązki po obu stronach i towarzyszą jej sankcje. Innymi słowy nagrody i kary.

Jeśli postępujesz właściwie, Bóg ci błogosławi. Jeśli tego nie robisz, Bóg nie błogosławi, a wręcz cię karze. Jakie są zatem obowiązki Boga? Zauważ, że jest napisane obowiązki po obu stronach.

To trochę dziwne, prawda? Wiecie, obowiązki ludzi to, cóż, jak powie Abrahamowi w 17 rozdziale Księgi Rodzaju, być nienagannym, prowadzić uczciwe życie, chodzić z Bogiem, obrzezać swoich synów. Jakie są obowiązki Boga? Ożywić. Dobra.

Tak, Bóg dotrzyma słowa, prawda? Jeśli więc Bóg coś mówi, oznacza to, że dotrzyma słowa. To ważne, bo mamy coś do zrobienia pod koniec godziny, więc tego się trzymaj. Następną rzeczą, którą muszę powiedzieć, i prawdopodobnie o tym wiecie, jeśli przeczytaliście trochę, jest to, że słowo berit jest używane nie tylko w odniesieniu do przymierza Boga z nami w kontekście teologicznym; jest szerzej używany w odniesieniu do traktatów.

W Starym Testamencie istnieją traktaty zwane rasami. Abraham zawarł jedno z Abimelekiem, a Achab zawarł jedno z Syrią.

Dobra? Istnieje zatem przymierze, czyli traktat, pomiędzy dwiema równymi partiami politycznymi. Istnieją także przymierza pomiędzy władcami, suwerenami, jeśli tak wolicie, suzerenami i ludźmi, którzy będą wasalami. A jeśli czytałeś Youngblood, myślę, że jest to rozdział drugiego przymierza; Nie jestem teraz do końca pewien, ponieważ wiem, że są dwa rozdziały dotyczące przymierza.

Opisuje te przymierza, które zostały zawarte w szerszym kontekście kulturowym wokół naszego narodu izraelskiego. A niektórzy z nich mają zwierzchników, których nazywa się suzerenami i wtedy są wasalami. I, co ciekawe, traktat, który Bóg zawiera ze swoim ludem, zwłaszcza przymierze na Synaju, będzie wzorowany na tym konkretnym modelu.

Czy to ma sens? Spowoduje to wykorzystanie części Twojej lektury Youngblood. A teraz dlaczego to wszystko mówię? Ponieważ niektóre z tych rzeczy, jeśli chodzi o szerszy kontekst kulturowy, kiedy mieliśmy lub kiedy wiemy, że istniały porozumienia lub traktaty zawarte pomiędzy tymi postaciami rządzącymi, które, ogólnie rzecz biorąc, były potężne politycznie i podbiły kogoś i że ktoś zostaje wasalem. Oto klucz.

Traktaty suzerynckie, w których większą część traktatu stanowiło przyznanie ziemi. Trzymaj się tego, ponieważ ziemia, jak prawdopodobnie wiesz, jeśli czytałeś Księgę Rodzaju 12 i dalej, ziemia stanowi większą część tego, co Bóg obiecał Abrahamowi i jego potomkom. Wpisuje się to w szerszy obraz kulturowy nadawania ziemi przez suzerenów ich wasalom, jeśli wolisz.

Wrócimy do tego później, ale tylko po to, żeby zapisać to w swoich bankach pamięci, jeśli pozwolicie. Na razie w porządku? W porządku. Jeszcze jedną rzeczą, na którą musimy zwrócić uwagę w kontekście naszego szerszego kontekstu kulturowego, zanim przejdziemy bezpośrednio do narracji o Abrahamie, jest cała ta sprawa zrywania przymierzy.

Jak zapewne wiecie, kiedy Stary Testament mówi o zawieraniu przymierza, w języku hebrajskim nie jest mowa o zawieraniu przymierza. Mówi o zerwaniu przymierza. Czy wiesz dlaczego? Zuzanna? Tak, cały proces obejmował, to znaczy, część złożenia przysięgi wraz z przymierzem obejmowała ubój zwierząt ofiarnych, a ich częścią było rozcięcie.

Zdobądźmy to zdjęcie. Przysięga została sformułowana wraz z zobowiązaniami przymierza. Ponownie dotyczy to przymierza z Bogiem, a także szerszego kontekstu kulturowego.

Wraz ze składanymi przysięgami składano ofiary. I znowu, zarówno w przypadku traktatów, jak i przymierzy, które są bardziej zrozumiane teologicznie. To zwierzę ofiarne miało reprezentować to, co stanie się z wasalem.

Niezależnie od tego, czy tym wasalem może być osoba, grupa ludzi czy cokolwiek innego. Więc mam tam utknięte istoty. Tzn. wasal powinien spojrzeć na te ścięte zwierzęta i powiedzieć: uch, och, jeśli nie dotrzymam zobowiązań wynikających z przymierza, to zależy od tego, co się stanie, to właśnie się ze mną stanie.

Teraz też się tego trzymaj. Przesłanie często było odgrywane. Wasal przechodził pomiędzy pociętymi częściami, oświadczając, że to samo powinno go spotkać, jeśli nie dotrzyma obowiązków.

Teraz, gdy tylko skończysz to kopiować, zatrzymaj się i pomyśl przez chwilę. Gdzie widzimy tego rodzaju zdarzenia w Księdze Rodzaju, w narracjach o Abrahamie? Ktoś

wie? Kristen. I, Boże, właściwie, w części z dymiącym ogniem, jest to garnek z ogniem.

To Bóg jest tym, który przechodzi pomiędzy tymi częściami zwierząt ofiarnych, prawda? To właśnie jest w tym tak istotne. To nie jest tak, że Abraham jest wasalem i musi chodzić; w rzeczywistości jest w tym momencie pogrążony w głębokim, ciemnym śnie. I to sam Bóg bierze na siebie obietnicę, że zostanie zniszczony, jeśli tak wolisz, jeśli przymierze nie zostanie dotrzymane.

Pomyślcie o tym jako o zapowiedzi tego, co dzieje się podczas ukrzyżowania. Prawidłowy? Do tego też wrócimy. Ale poznaj tutaj szerszy kontekst kulturowy.

Jest to dość istotne, jeśli chodzi o zrozumienie procesu opisanego w rozdziale 15 Księgi Rodzaju. W porządku, rozumiesz to wszystko? Myślę, że to były dodatkowe rzeczy, które ci tam dorzuciłem. Zaczynamy.

Jest jeszcze kilka rzeczy, które musimy powiedzieć, zanim zaczniemy mówić o samym Abrahamie. Jest to zaczerpnięte prosto z małego podręcznika, którego używam na jednej z moich wyższych klas, zatytułowanego Jak czytać Biblię, aby mieć ją całą. Kto, kiedy autor tego rozdziału, Doug Stewart, wyklada w tutejszym seminarium, kiedy zaczyna mówić o narracjach Starego Testamentu, mówi, że musimy pamiętać, że tak naprawdę istnieją trzy poziomy, które powinniśmy mieć nasze myśli pracują.

Przede wszystkim musimy zdać sobie sprawę, że każda narracja, niezależnie od tego, jaka jest, uczy nas czegoś o Bogu i Jego uniwersalnym planie. No wiecie, od Edenu z powrotem do przywrócenia Edenu, jeśli wolicie. Eden i Genesis, przywrócenie i objawienie.

Coś w narracji będzie pasować do tego dużego, dużego obrazu. Zostało to również wypracowane w całej historii ludzkości, szczególnie w plemionach Izraela, a potem pojawiają się także indywidualne narracje. OK, naród wybrany, jego związek z nim i naucz nas o suwerennym uniwersalnym planie.

Zatem jednostki, naród wybrany przez Boga, Boży plan. Każda narracja da nam trochę poczucia tego rodzaju rzeczy. Nie będziemy teraz wracać do Rzymian 4.

Zrobimy to trochę później. Czwarty rozdział Listu do Rzymian jest jednak niezwykle ważnym rozdziałem pod względem tego, jak Paweł pomaga nam myśleć o Abrahamie jako o ojcu przymierza z wersetu 11. Jak mówi, Abraham jest ojcem wszystkich wierzących.

Za chwilę znowu powrócimy do Rzymian 4. Czy jesteśmy gotowi, aby kontynuować? Zaczynamy. Jak powiedziałem, nasza pierwsza część zajmie się przekazem Boga, coraz bardziej szczegółowym, skierowanym do Abrahama.

I znowu źle się wyraziłem, bo tak naprawdę jest to brama na początek. Jeśli masz Biblię, naprawdę chcielibyśmy rzucić okiem na rozdział 12, wersety od 1 do 7. Tutaj jest wszystko. Ale też chciałbym to przeczytać.

Pan powiedział to Abramowi i za chwilę powrócimy do tego imienia. Pan powiedział do Awrama: opuść swój kraj, swój lud, dom swojego ojca i udaj się do ziemi, którą ci wskażę. Ponownie, jeśli pochodzi z Ur Chaldejskiego, dużego Ur, to opuszcza ważny ośrodek kulturalny i kieruje się na zachód, zatrzymując się w Haranie.

Zwróćcie teraz uwagę na nacisk na błogosławieństwo w następnej sekcji, dobrze? Uczynię z ciebie wielki naród. Pobłogosławię cię. Sprawię, że twoje imię będzie wspaniałe.

A co ciekawe, jeśli spojrzysz na to, co tu mam, to właściwie nie powinno się tego tłumaczyć, a będziesz błogosławieństwem. To miłe, ale lepiej to czytać jako imperatyw. Bądź błogosławieństwem.

To właśnie Bóg mówi Abrahamowi i Abramowi, aby to zrobili. Bądź błogosławieństwem. W porządku? Będę błogosławił tych, którzy błogosławią Ciebie.

Ktokolwiek będzie cię przeklinał, i ja przeklnę, a przez ciebie błogosławione będą wszystkie narody na ziemi. Jest to ogromna deklaracja, jeśli chodzi o stanowisko Awrama nie tylko w odniesieniu do przymierza i ludzi przymierza, ale także faktu, że ludzie przymierza mają misję, a jest nią błogosławieństwo. Zauważyłem również, że musimy spojrzeć z góry na rozdziały, przepraszam, a także na wersety szósty i siódmy.

Awram podróżował po całym kraju aż do miejsca, gdzie w Sychem rósł wielki dąb More. OK, więc wiemy, że Sychem to pierwsze nazwane miejsce, do którego przychodzi w kraju. Kananejczycy byli wtedy w tej ziemi, ale Pan ukazał się Avramowi i powiedział twojemu potomstwu: Dam tę ziemię, a Abram zbudował ołtarz, a następnie w wersecie 80 udał się na wzgórze na wschód od Betel.

Widzieliśmy to zdjęcie nieco wcześniej. A teraz krótka uwaga polityczna, nie będę się nad tym rozwodzić, ale ważne jest, aby zauważyć, że jeśli śledzicie cokolwiek, co ma związek z Bliskim Wschodem, pomyślcie o mapie, którą wam pokazałem, Sychem, Betel. Znajdują się dokładnie pośrodku tego, co obecnie nazywa się Zachodnim Brzegiem, terytorium okupowanym, Autonomią Palestyńską, czy jakkolwiek chcesz tego użyć, i to Avram stoi tam, kiedy Bóg mówi te rzeczy, a my to powtórzymy także w rozdziale 13.

Oddam tę ziemię tobie i twojemu potomstwu na zawsze. Dlatego właśnie, a ja tego nie wiem, gdziekolwiek o tym pomyślisz, właśnie dlatego ludzie, którzy są

ortodoksyjnymi lub ultraortodoksyjnymi Żydami, tak bardzo chcą utrzymać się na tej ziemi i budować osiedla i tego typu rzeczy rzeczy, ponieważ odczytują je nie jako stwierdzenia tymczasowe, ale jako stwierdzenia trwałe. Jest to więc czynnik wpływający na ich postrzeganie swojej przynależności do tego miejsca.

Powtórzę raz jeszcze: z naszej perspektywy jest mnóstwo różnych sposobów poradzenia sobie z tym problemem, ale chcę tylko, żebyście wiedzieli, co oni myślą i dlaczego jest to taki problem. Cóż, znowu, nie będziemy teraz wracać do 3. rozdziału Listu do Galacjan, ale pozwól, że cię do tego zachęcę, ponieważ nie tylko w 4. rozdziale Listu do Rzymian, ale także w Liście do Galatów Paweł porusza kwestię wiary oraz tego, co wiara i przekonania obejmują. I oczywiście w Liście do Galacjan 3 zwraca na to szczególną uwagę i tutaj mówi, że Bóg z wyprzedzeniem ogłosił Abrahamowi ewangelię.

A potem oczywiście za chwilę zajmiemy się rozdziałem 15. W porządku, to jest nasza pierwsza deklaracja. Przejdźmy do szeregu potwierdzeń i udoskonaleń oraz coraz większej szczegółowości słowa Bożego skierowanego do Awrama.

Po pierwsze, w rozdziale 13, wrócimy do początku nieco później. Przykro mi, ale to jest koniec rozdziału 12. Ale w rozdziale 13, jak być może wiecie, wrócili z Egiptu.

Są coraz bogatsi. Betel i okolice Betel nie są wystarczająco zaopatrzone w produkty rolne, aby móc hodować wszystkie stada, dlatego Lot kieruje się na wschód i osiedla w Dolinie Jordanu w tym miejscu. A gdy już to uczynimy, zauważcie, że wspomniałem o tym chwilę temu, werset 14.

Podnieś oczy skąd jesteś i rozejrzyj się w każdym kierunku. Całą ziemię, którą widzisz, oddaję tobie i twojemu potomstwu na zawsze. Uczynię twoje nasienie jak proch ziemi, jeśli ktoś będzie mógł policzyć proch.

To samo, co powiedział w rozdziale 12. Ponownie pomyślmy o współczesnej polityce i o tym, dlaczego staje się to takim problemem dla tamtejszej ludności. Rodzaju 15.

To jest fragment, o który pytałem cię na początku zajęć. Przyjrzyjmy się temu krótko. Avram wciąż się zastanawia, no wiesz, ile miał lat, kiedy złożono mu pierwszą obietnicę? Rozdział 12 obiecuje? Ile lat ma Abram? Ma 75 lat.

Dobra, ma 75 lat. Już tam jestem, wiesz. Już 75, a teraz czekam, czekam i czekam.

I na koniec mówi: wiesz, nie mam, nie urodzę dzieci. Czy mój sługa Eliezer to odziedziczy? I Pan mówi, werset 5, rozdział 15. Spójrzcie na niebo.

To oczywiście widzenie w nocy. Policz gwiazdy, jeśli rzeczywiście potrafisz je policzyć, takie będzie twoje potomstwo. A potem werset 6, który jest tutaj oczywiście werselem kluczowym.

Abram uwierzył Bogu i poczytał mu to za sprawiedliwość. To także jest coś, czym Paul zajmie się później. Abram uwierzył Bogu i Bóg uznał go za sprawiedliwość.

Fascynujące jest to, że Bóg dalej mówi: zdobędziesz tę ziemię; będziesz to posiadać. Zatem znowu chodzi o ziemię, a następnie Avram daje nam ładny, mały model tego, że wiara nie jest ślepą, głupią, niekwestionowaną wiarą. Bo co powie dalej? Co mówi Twój tekst? Skąd mogę wiedzieć? Prawidłowy? Wiesz, on wierzy, werset 6, on wierzy, przypisuje mu to sprawiedliwość, ale potem mówi: Skąd mogę wiedzieć? Jest to całkowicie uzasadnione pytanie w kontekście wiary i tutaj mamy odcięcie zwierząt przymierza oraz rozdział 15, werset 13, po tym jak Avram zapadł w głęboki sen.

Nawiasem mówiąc, jest to drugi raz, kiedy to słowo zostało użyte w Biblii hebrajskiej. Pierwszy raz jest wtedy, gdy Adam zapada w głęboki sen i wyjmuje się mu żebro, prawda? Oto drugi raz. Pan mówi: wieście na pewno, że wasi potomkowie będą obcymi w jakimś kraju, a nie w swoim własnym.

Innymi słowy, ziemia nie przyjdzie od razu i nie przyjdzie od razu. W rzeczywistości będzie to 400 lat.

Ale potem mówi w wersecie 16, że w czwartym pokoleniu wasi potomkowie wrócą tutaj, gdyż grzech Amorytów nie osiągnął jeszcze pełnego wymiaru. Będziemy wracać do tego fragmentu, gdy będziemy mówić o podboju, więc nie trać go z oczu. No dobrze, i mamy to, o czym wspomniałem przed chwilą, pojawia się dymiący kocioł z płonąca pochodnią i przechodzi pomiędzy kawałkami.

To sam Bóg przechodzi pomiędzy kawałkami, co znowu budzi niesamowite zastrzeżenia w związku z tym, co widzimy w związku ze służbą Jezusa Chrystusa, który rzeczywiście bierze na siebie złamane przymierze. No dobrze, biorąc na siebie przekleństwa zerwanego przymierza. Cóż, Księga Rodzaju 17 jest również ważna.

Znowu wracamy do 16 lat. Avram ma 99 lat. Minęło całe pokolenie.

Pierwszą rzeczą, którą mamy, są oświadczenia dotyczące przymierza i wymagania wobec ludu przymierza. Werset 1: Jestem Bogiem Wszechmogącym, mówi Bóg, idźcie przede mną i bądźcie nienaganni. To w pewnym sensie podsumowuje wszystko, prawda? Chodź przede mną i bądź nienaganny.

Ale potem idzie dalej i zmienia nazwisko. Co znaczy Awram? Co mówią ci przypisy w Biblii? Co znaczy Awram? Czy ktoś ma te przydatne przypisy do studiowania Biblii? Wywyższony ojciec. Dobry.

A co ma na myśli Abraham? Ojciec wielu. No dobrze, oba bardzo, bardzo pozytywne imiona, ale pomyślcie tylko przez 10 sekund, co by to znaczyło, gdyby Abraham wyszedł następnego ranka za drzwi swojego namiotu i oznajmił ludziom, że mają go nazywać Abrahamem. Nie ma dzieci.

W pewnym sensie naraża się na odrobinę, być może, ośmieszenia. O tak, ojciec mnóstwa. Haha, to całkiem zabawne.

Czy mówisz o wszystkich swoich sługach? Zatem nawet zmiana jego imienia, a zakładam, że złożę to publiczne oświadczenie, jest wyznaniem wiary, jeśli tak wolisz. Zatem Bóg idzie dalej i mówi: Każdy mężczyzna wśród was musi zostać obrzezany. Masz poddać się obrzezaniu.

Będzie to znak przymierza, symbol obietnicy. Dobra. Teraz w kulturach obrzezano dzieci.

Nie było to niczym niezwykłym, ale zazwyczaj były to obrzezania przeprowadzane w okresie dojrzewania. Tutaj dzieje się to ósmego dnia i jest to deklaracja, że to będzie dziecko Boże i będzie częścią przymierza. W porządku, moglibyśmy powiedzieć na ten temat znacznie więcej.

Dużo więcej, ale musimy działać dalej. Izaak jest również obiecany z imienia i za chwilę powrócimy do rozdziału 16. Ale rozdział 16 to ta mała aberracja, jeśli chodzi o to, że być może inna kobieta będzie tego częścią.

Wiemy więc, że to będzie Sarah. Werset 16 rozdziału 17: Na pewno jej pobłogosławię i dam wam z niej syna, i będę jej błogosławił, aby stała się matką narodów. I oczywiście Abraham śmieje się w tym momencie i pyta: czy stuletniemu mężczyźnie urodzi się syn? Czy Sarah urodzi dziecko w wieku 90 lat? Pyta w imieniu Izmaela, który już się narodził, a Pan mówi: tak, Izmael to zrobi. To będzie także błogosławieństwo, ale Izaak jest synem obietnicy.

I wtedy mamy to spełnione. Co ciekawe, imię Izaak brzmi trochę jak Izaak po angielsku. Czy wiesz, jak to jest po hebrajsku? Icchak.

Czy podoba Ci się to? Icchak. Brzmi to prawie jak szyderczy śmiech, prawda? To coś w tym stylu. Icchak.

To jego imię. I tak Abraham zaśmiał się z niedowierzaniem. Sarah też będzie się śmiać z pewnym niedowierzaniem, znak Icchaka, a kiedy się urodzi, nadadzą mu tak imię i to w pewnym sensie to utrzyma.

W każdym razie jedną z rzeczy, na którą chcę, abyście zwrócili uwagę, jest to, że kładzie się tutaj nacisk na wypełnianie się Słowa Bożego. Pozwól, że ci to przeczytam. Rozdział 21, werset 1 i następne.

Pan był łaskawy dla Sary, jak obiecał, i Pan uczynił dla Sary to, co obiecał. Sara zaszła w ciążę i urodziła Abrahamowi syna w jego podeszłym wieku, dokładnie w czasie, który mu obiecał Bóg. Czy rozumiesz o co chodzi? Tak, to co Bóg powiedział, spełnia się, mimo że minęło 25 lat.

Słowo Boże jest zachowywane przez samego Boga. Mając to na uwadze, wróćmy teraz do czwartego rozdziału Listu do Rzymian i spędźmy tam kilka minut, ponieważ to, co Paweł ma do powiedzenia na temat tego całego wydarzenia, jest niezwykle ważne, jak sądzę, również dla nas. I próbuję znaleźć drogę do Rzymian.

Właściwie zacznę trochę wcześniej niż werset 21. W wersecie 18: Wbrew wszelkiej nadziei Abraham uwierzył i stał się ojcem wielu narodów, tak jak mu powiedziano: Takie będzie twoje potomstwo. To jest rozdział 12.

Werset 19: Nie tracąc wiary, stanął w obliczu faktu, że jego ciało było prawie martwe. Ma około stu lat i łono Sary również było martwe. Jednak nie zachwiał się z powodu niewiary w obietnicę Bożą.

Powtórzę raz jeszcze: Słowo Boże jest tutaj tak istotne. Boże obietnice, to, co Bóg mówi, Bóg spełni, prawda? Abraham utwierdził się w wierze i oddał chwałę Bogu, będąc całkowicie przekonany. Oto początek puenty dla nas.

Będąc całkowicie przekonany, że Bóg ma moc dokonać tego, co obiecał. To jest klucz. Teraz będzie mówił dalej, a my za chwilę przeczytamy i powiemy, że w istocie taka jest także nasza wiara.

Tyle, że mamy dużo więcej szczegółów. Mamy 2000 lat pomiędzy Abrahamem a Jezusem, podczas których obraz staje się coraz pełniejszy i pełniejszy. A teraz oczywiście mamy Objawienie w Nowym Testamencie.

Ale chodzi o to, że Abraham wierzył w to, co Bóg obiecał, że uczyni. Abraham wierzył, że Bóg ma moc dokonać tego, co zapowiedział. I to jest w istocie także istota naszej wiary.

Czytaj dalej. W wersecie 23 słowa, które mu przypisano, zostały napisane nie tylko dla niego, ale także dla nas. Któremu Bóg przypisze sprawiedliwość.

Za nas, którzy wierzymy w Tego, który wskrzesił Jezusa, Pana naszego, z martwych. Trzymaj się tego. To właśnie powiedział Bóg, że to robi.

Zrobił to. A potem, oczywiście, w wersecie 25, Jezus został wydany na śmierć za nasze grzechy i wskrzeszony do życia dla naszego usprawiedliwienia. To jest istota naszej wiary.

Ale to samo dotyczy tego, w kogo wierzymy lub w kogo wierzymy, a także tego, w co wierzymy o Bogu. I to oznacza, że ma moc zrobienia tego, co mówi, że robi. OK, cóż, mamy teraz 20 minut na powrót i zajęcie się innymi sprawami związanymi z trudniejszymi aspektami życia Abrahama.

Gotowy do pracy? Nie martw się. Dochodzimy do rozdziału 22. Nie opuszczę 22.

Próby i cierpienia, perypetie, jakkolwiek chcesz je nazwać. To jest pierwsze. Jeśli czytałeś rozdział 12 i, prawdę mówiąc, ten sam scenariusz w rozdziale 20, prawdopodobnie pomyślałeś: „Zaczekaj chwilę”.

Nie kocha zbytnio Sarah, prawda? Zobaczmy, co tu się dzieje. I pozwólcie mi odejść od Rzymian i wrócić do Księgi Rodzaju. Głód i ziemia.

Abraham schodzi do Egiptu. Jestem w rozdziale 12, wersecie 11. Mówi do swojej żony Saraj: Wiem, jaką jesteś piękną kobietą.

Kiedy Egipcjanie cię zobaczą, powiedzą, że to jego żona. Więc mnie zabiją i pozwolą ci żyć. Powiedz, że jesteś moją siostrą, a dzięki tobie będę dobrze traktowany.

I moje życie zostanie oszczędzone i zmienię tutaj trochę hebrajski. Moje życie zostanie oszczędzone dla ciebie, a nie z twojego powodu. To może działać w obie strony i to robi różnicę.

Teraz spójrzmy i zobaczmy, co się tutaj dzieje. Wiesz, jeśli w jakikolwiek sposób troszczysz się o prawa kobiet i tak dalej, to w tym momencie jesteś naprawdę wściekły. Ponieważ w zasadzie zagraża jej czystości seksualnej, prawda? Niezbyt miło.

Tradycyjny widok. Poważny błąd moralny ze strony Avram. Zaproponuję coś innego.

Przekazałem to bezpośrednio od Gordona Hugenerbergera, pastora w kościele Park Street Church, który przeprowadził doskonałe badania na ten temat. Jeśli chcesz uzyskać więcej szczegółów na ten temat, możesz przejść do strony internetowej Park Street Church. ponieważ on i ja chciałbym, żeby to opublikował, opublikował.

Ale jeszcze tego nie zrobił, ale ma to na stronie internetowej Park Street. Jego sugestia, którą omówimy za chwilę, jest taka, że Avram nie wydaje Sary, aby chronić życie Avrama. Avram próbuje chronić ich małżeństwo.

Czyniąc to, wykorzystuje tę praktykę, o czym za chwilę porozmawiamy, a niewłaściwe jest to, że faraon i Abimelech są tak okropnymi, odrażającymi ludźmi, że naruszają tę zasadę, kiedy nie powinni. Czy nie możesz się doczekać, aby dowiedzieć się, co się tutaj dzieje? Cóż, spójrzmy na to. Przede wszystkim widok tradycyjny.

Po pierwsze, o którym właśnie mówiłem, Abraham wpada w poślizg, a on po prostu ratuje swoją skórę i wpędza Sarę w kłopoty. Problemy z tym widokiem. Są pewne problemy.

Wiążą się z tym pewne logiczne, biblijne i teologiczne problemy, które w pewnym sensie przedstawiłem tutaj. Zauważ, że Bóg karze zarówno faraona, jak i Abimelecha. Ogólnie rzecz biorąc, gdy sprawiedliwość stanie się faktem, winni zostaną ukarani.

Czy to nie prawda? Zwłaszcza, gdy ujawnia się sprawiedliwość Boża. Może nie od razu, ale czy w tym przypadku nie jest fascynujące, że zarówno faraon, jak i Abimelech są tymi, którzy zbierają konsekwencje czegoś? Ponieważ plagi spadają na Egipcjan i faraona. Następuje zamknięcie łon kobiet w małym królestwie Abimelecha.

Są karani. W Księdze Rodzaju 26 sam tekst biblijny stwierdza, że Abraham był człowiekiem prawości moralnej. Jest dobrym człowiekiem.

Cóż, jeśli zdarzy ci się tak poważna sprawa, że narażasz czystość seksualną swojej żony, czy nie jest to mały czarny ślad na twoim charakterze moralnym? Trzecią rzeczą, na którą zwraca uwagę Hugenberg, jest to. Starożytne kultury Bliskiego Wschodu, za tym stoi ANE, wbudowały w to znacznie większy nacisk na wstyd i honor, niż moglibyśmy sobie kiedykolwiek wyobrazić. Mamy małe kawałki.

Mają o wiele więcej. Żaden mężczyzna w takiej sytuacji nie oddałby swojej żony innemu mężczyźnie. To po prostu by się nie wydarzyło.

Zatem musi tu chodzić o coś innego. Dobra. Cóż, kiedy przejdziesz do Nowego Testamentu, interesujące będzie to, że kiedy Piotr pisze w rozdziale 3 Pierwszego Listu Piotra, mam tam jeden.

Powinno być napisane: och, nie ma tam 3. Och, kochanie. Wiesz, wstaw 1. Piotra 3 wersety od 1 do 6. To błąd.

Będę musiał to poprawić. Piotr mówi, że kobiety powinny być jak Sara, która była posłuszna swemu mężowi Abrahamowi. I to jest oczywiście kluczowe miejsce, w którym to robi.

Sugeruję, że trudno sobie wyobrazić, że Peter miałby namawiać kobiety do zrobienia czegoś, co postawi je w sytuacji, którą opisaliśmy. A potem, wiesz, ostatnia rzecz. Nie mamy żadnych zapisów o tym, by Abraham, przyjaciel Boga, żałował tego.

Może więc nie jest tak, jak to czytaliśmy. Może. Może można na to popatrzeć w inny sposób i pozwólcie, że to przeanalizuję.

Aha, o tym też zapomniałem. Kiedy Abraham odchodzi, chłopcze, odchodzi bogaty. Jest to oczywiście zapowiedź tego, że Izraelici 400 lat później również opuścili Egipt.

Ale zobaczmy, co możemy zrobić. Ponownie podnoszę to od Gordona Hugenbergera. Jeśli potrzebujesz więcej szczegółów, możesz go znaleźć na stronie internetowej Park Street.

Pierwszą rzeczą, którą zauważamy, jest to, że królowie w starożytnych kulturach Bliskiego Wschodu, a mówimy o, no wiecie, mniejszych rodzajach małych królestw. W tej chwili nie mamy wielkich imperiów. I tak budujecie swoje bogactwo i swój status, zdobywając dla siebie coraz większe bogactwo poprzez małżeństwo.

W ten sposób królowie w starożytnych małżeństwach na Bliskim Wschodzie zwiększali swoje bogactwo i władzę. Będzie to trwało aż do czasów Dawida i Salomona. Jeśli czytałeś te narracje, wiesz, że szczególnie Salomon ma całą gamę żon i konkubin.

Wiele z nich to kapitał polityczny. To już się dzieje wcześniej. Imię Sarah oznacza. Co oznacza imię Sarah? Księżniczka.

Wiesz, w naszych czasach nadajemy ludziom imię Sara, bo to ładne imię biblijne. Wiesz, wtedy to coś znaczyło. Sugeruje się, że na mocy jej imienia reprezentuje ona osobę posiadającą majątek, pochodzącą z zamożnej rodziny, pochodzącą z rodziny prawdopodobnie posiadającej duży majątek, pochodzącą z kultury, w której ludzie patrzyliby na to i mówili: to wygląda jak ktoś, kogo chciałbym mieć.

Zwiększ moje bogactwo, zwiększ moją władzę. Tutaj zaczyna się puenta. Istnieje zwyczaj hurycki i wiem, że niektórzy go lekceważą, ale Hugenberg mówi: nie, nie lekceważ tego tak szybko.

Musimy o tym pomyśleć. Istniało coś takiego jak adopcja siostry. OK, to cały proces prawny i w tym procesie prawnym nie byłoby posagu, ponieważ osoba, która jest bratem, innymi słowy, która adoptuje tę kobietę jako siostrę, nie otrzyma posagu.

On nie jest mężem. Abraham nie przedstawia w pełni prawdy w tym miejscu, że jest także jej mężem, prawda? Ale jeśli on jest już jej przyrodnim bratem, a wiemy o tym z Księgi Rodzaju 20, i jeśli stworzy tę sytuację prawną, adoptując ją jako siostrę, aby mógł wszędzie, gdzie pójdziemy, mówić, że jesteś moją siostrą, to tak się stanie oznaczają, że nie jest już uczciwą grą dla kogoś, kto chce ją zdobyć dla bogactwa. Brat czy zabity, majątek nie przypadłby siostrze, prawda? Żadnego posagu, dlatego

władcy, faraonowie, Abimelechowie, inni nie powinni jej chcieć, bo nie chcą bogactwa.

Nie powinnam była kusić Sarah, a to jest tłumaczenie, które przed chwilą dla Ciebie zmieniłam. Innymi słowy, zamiast powiedzieć: dzięki tobie ocalę moje życie, innymi słowy, pójdziesz na teren faraona, jak głosi tradycyjna interpretacja, a on bardzo cię polubi i utrzyma mnie przy życiu. Niekoniecznie jest to jedyny sposób, w jaki można to przetłumaczyć.

Raczej oszczędzę moje życie dla ciebie. Pozwolą nam zamieszkać razem. Nie zabiorą cię.

Nasze małżeństwo będzie nienaruszone i oto ostatnia rzecz, o której należy pamiętać. Abraham, tworząc tę ochronę prawną, ponieważ adoptował ją jako swoją siostrę, poza tym, że jest z nią żonaty, tworząc tę ochronę prawną, nie miał pojęcia, że ktoś byłby tak okropny, aby faktycznie przyjść i ją zabrać. Hebrajskie słowo „take” sugeruje porwanie, prawda? Nie wyobrażałem sobie, że faraon i Abimelech porwą jego siostrę bez pytania o pozwolenie.

Oczywiście nigdy by tego nie dał z oczywistych powodów, a oni powinni byli zapytać o pozwolenie jako brat. Czy to ma sens? Swoją drogą, jestem o tym przekonany w około 90%. Jest w nim kilka dziur i gdybyśmy mieli czas, moglibyśmy przez nie przejść.

Ale ma to o wiele większy sens niż tradycyjna interpretacja, która ma tak wiele luk, o których wspominałem nieco wcześniej. Warto zwrócić uwagę na jeszcze kilka rzeczy. Ups.

Tak, zaczynamy. Bóg rzeczywiście karze faraona pod koniec 12 rozdziału Księgi Rodzaju, co, jak powiedziałem przed chwilą, będzie zapowiedzią tego, co się stanie, gdy Bóg będzie siał spustoszenie poprzez plagi na Egipt. Kiedy Izraelici będą tam na dole.

A wtedy Abraham opuści Egipt bogaty. Izrael uczyni to jakieś cztery wieki później. Powtórzę jeszcze raz: to nie rozwiązuje wszystkich problemów.

Jeśli chcesz to jeszcze trochę przemyśleć, wejdź na stronę Park Street. Zobaczysz tam więcej interesujących szczegółów. Chciałbym zadać kilka pytań, ale musimy dojść do 22. rozdziału Księgi Rodzaju, a mamy jeszcze przed sobą długą drogę.

Dobrze ci z tym do tej pory? Tak, Becca. Tak, ale jeśli jej chcieli, powinni byli zapytać brata. Innymi słowy, jest to sprawa adopcji brata przez siostrę.

Jeśli chcieli ją za żonę lub do haremu, powinien być mieć pozwolenie za jego pośrednictwem, a on oczywiście go nie dał. OK, w ten sposób schemat rzekomo działa. Fascynujące jest to, że w kontekście Egiptu mówi się, że jest piękna.

Ma wtedy dopiero 65 lat. A tak przy okazji, wiesz, pozwól mi tylko to powiedzieć, abyśmy mogli to wszystko wyłożyć na stół. Sarah dożyje 127 lat.

Zatem kiedy ma 65 lat, jest w średnim wieku, prawdopodobnie tyle samo, co u nas po czterdziestce. I lepiej uwierz, że twoja matka jest piękną kobietą. Ona jest.

I prawdopodobnie ma około 40, 50 lat, coś w tym rodzaju? Wiesz, to nie wyklucza urody Sary tylko dlatego, że ma 65 lat. Wiem, że niektórzy ludzie to wyśmiewają. Nie sądzę.

Zwróć uwagę na drugą narrację. Kiedy skończy 90 lat, w tekście już tak nie jest. Teraz Abimelek po prostu ją porwie, zabierze, prawdopodobnie dla majątku, który byłby tego częścią.

Ale tak, dobre pytanie. Ponownie, jest o wiele więcej rzeczy, którymi moglibyśmy się zająć w tej kwestii. Ale zgadnij co? Mamy inne rzeczy, o których musimy porozmawiać.

Cóż, oto kilka głównych problemów. Lot osiedli się w Sodomie. Rozmawialiśmy już o tym i sugeruję, że to trochę na północ od północnego krańca Morza Słonego lub Morza Martwego.

W rozdziale 14 i ponownie moglibyśmy spędzić tutaj całą godzinę, więc proszę, wróć i przeczytaj go z podniesionymi antenami, żeby się tego dowiedzieć. Trwa wojna, i jest wojna pomiędzy czterema królami na pięciu królów, i w jej trakcie, a to, nawiasem mówiąc, jest typowy obraz głównych królów przybywających z okolic Mezopotamii, próbujących przejąć pewne rzeczy w naszej ziemi pomiędzy, ponieważ widzą tam pewne korzyści. W każdym razie Lot zostaje uprowadzony i ścigają się z nim, a Abraham musi podążać za nim.

Oznaką tego, jak bogaty jest Abraham w tym czasie, jest to, że ma 318 ludzi, których może zebrać ze swojego domu i armii, aby ścigać tych królów i uratować Lotą. Kiedy wróci, i o to nam chodzi, kiedy wróci, Melchizedek, interesująca osoba, której imię oznacza króla prawości. Melchizedek oznacza króla sprawiedliwości.

Jest królem Salem, a z lektury Psalmu 76 dowiadujemy się, że Salem jest prawdą; Nie mam tego tam na górze, ale Psalm 76 utożsamia Salem z Syjonem. W porządku, więc kiedy jest napisane, że jest królem Salem, będzie to obszar Jerozolimy i powinniście mieć to na uwadze. W porządku.

Ten król sprawiedliwości, król Salem, wychodzi mu naprzeciw. Nazywa się go Bogiem Najwyższym. Jest kapłanem Boga Najwyższego.

Nie powinienem mówić, że nie jestem nazywany Bogiem Najwyższym. On jest kapłanem Boga Najwyższego i wyjdzie, pobłogosławi Abrahama, a Abraham odda mu dziesięcinę. Imię Melchizedek pojawia się w Piśmie Świętym w trzech miejscach.

Tutaj pojawia się to w Psalmie 110, jak już dla ciebie zauważyłem, gdzie jest napisane, w niezwykłym psalmie, że przyjrzymy się temu, gdy będziemy studiować psalmy. Będziesz kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka. OK, Księga Rodzaju 14 i Psalm 110 to jedyne miejsca, w których jest o tym mowa w Starym Testamencie. Ale autor Listu do Hebrajczyków na końcu rozdziału 5 i w rozdziale 7 wspomni, a nie tylko wspomni, że opracuje koncepcję Melchizedeka i, w zasadzie, Melchizedek jest swego rodzaju prekursorem w kontekście literackim Jezusa, który jest oczywiście naszym wielkim arcykapłanem.

Teraz znowu zrobimy tego więcej, kiedy będziemy pisać Psalm 110, ale nie traćmy z oczu znaczenia Melchizedeka. Niezwykle znaczące. Cóż, mimo to, jeśli chodzi o Lotą, mamy bardzo smutną i tragiczną narrację w Księdze Rodzaju 18 i 19 i wiesz o tym równie dobrze jak ja.

Mieszkańcy Sodomy są przesiąknięci grzechem. OK, wiem, że kiedy czytamy tę narrację, głośnym grzechem są praktyki homoseksualne, praktyki seksualne osób tej samej płci. To właśnie jest głównym grzechem tej narracji.

Ale wszystko inne też jest błędne. I musimy o tym pamiętać. Kiedy Sodoma zostaje potępiona, to za wszystko, co złe.

Grzechy seksualne są tam na górze. Zwróć uwagę na fakt, że Lot zamierza ofiarować swoje córki. Nie mówi to zbyt wiele o żadnym ze sposobów myślenia, które są nieodłączną częścią tego zjawiska.

Kiedy jednak czytamy Księgę Ezechiela, dowiadujemy się, że istnieje interpretacja, która mówi nam, że każdy rodzaj grzechu jest nieodłączną częścią kontekstu Sodomy. Nie próbuję minimalizować konsekwencji aberracji seksualnej, która tam występuje, ponieważ ona powróci i zobaczymy to później. Powiem jednak, że nie możemy skupiać się wyłącznie na tym.

I jeszcze jedno 30-sekundowe mydełko, jeśli mogę. Doskonale zdaję sobie sprawę, że w naszym kontekście są ludzie, którzy się z tym zmagają. Jako społeczność musimy pomóc im stawić czoła temu problemowi, a nie wyśmiewać, prześladować, mówić brzydkie, niemile i przerażające rzeczy.

I wiem, że takie rzeczy się mówi. Zatem, wiecie, bądźcie dobrymi braćmi i siostrami i uważajcie na swoich innych braci i siostry. Każdy z nas, każdy z nas, ma straszne słabości i wady w swoim upadłym ludzkim charakterze.

Dlatego ludzie, którzy zmagają się z nami, potrzebują pomocy w swoich zmaganiach. Dobra? Dość już na ten temat powiedziane. Potomkowie Lota, ponownie, poprzez jego córki, widzą całą pokręconą naturę tego, co się tutaj dzieje, na przykład fakt, że jego córki sprawią, że stanie się ojcem ich dzieci.

I oczywiście Moab i Ammon będą imionami dzieci i oni będą przodkami Ammonitów i Moabitów. Księga Rodzaju 16, cóż, w tym miejscu pojawia się Hagar, ponieważ Sara mówi: „Nie będę mieć dziecka”. Dlaczego nie prześpisz się z moją służebnicą Hagar? Ale to skutkuje nie tylko narodzinami Izmaela, ale także strasznymi konfliktami i problemami rodzinnymi, które możemy sobie jedynie wyobrazić.

Wiem, że jadę szybko, ale resztę czasu musimy spędzić na 22 rozdziale Księgi Rodzaju. Jakiś czas później Bóg poddał Abrahama próbie i powiedział: Abrahamie, oto jestem – odpowiada Abraham, a Bóg mówi: „Zabierz swojego syna”. swego jedyne go syna, Izaaka, którego miłujesz, i udaj się w okolice Moria. 2 Księgi Kronik, rozdział 3, werset 1, informuje nas, że w rejonie Moria miała później zostać zbudowana świątynia.

Zatem zauważcie, że Melchizedek przychodzi z Jerozolimy i wszystkie tego konsekwencje. Mamy to niesamowite wiązanie Izaaka i niemal ofiarę jedyne go syna Abrahama, jego ukochane go syna, syna Izaaka, mającą miejsce w tym samym miejscu. Miejsce jest tutaj ważne.

A teraz, jaki jest test? Z czym musi się zmierzyć Abraham? Pomyśl o tym, co powiedzieliśmy w kontekście implikacji człowieka przymierza. Jasne, i on ma dwa słowa od Boga, prawda? On ma jedno słowo, które mówi: będziecie mieli tak wielu potomków, że nie będziecie w stanie ich wszystkich policzyć. A z drugiej strony ma takie słowo, które mówi: Weź swego jedyne go syna, swego umiłowane go syna, Izaaka, i złóż go w ofierze całopalnej.

Jak połączyć te dwa słowa? Jeśli Bóg jest wierny, jak połączyć te dwa słowa? To jest test. Czy Abraham zdaje egzamin? Cóż, spójrzmy, co mówi na ten temat 11 rozdział Listu do Hebrajczyków, ponieważ jest to dość znaczący fragment. W trakcie tego semestru będziemy wielokrotnie odwiedzać 11 rozdział Listu do Hebrajczyków.

Przez wiarę Abraham, gdy Bóg go wystawiał na próbę, złożył Izaaka w ofierze. Złapałeś to? Złożył Izaaka w ofierze. On, który otrzymał obietnice, miał poświęcić swojego jedyne go syna.

Chociaż Bóg mu to powiedział, to przez Izaaka będzie policzone twoje potomstwo. Autor Listu do Hebrajczyków dokładnie wie, na czym polega próba i widzi oczywistą rozbieżność pomiędzy tymi dwoma słowami. I tu pojawia się puenta, werset 19.

Abraham rozumował. OK, jest zbudowane na podstawie greckiego słowa logos. To rzeczownik, ale to jest słowo.

Abraham rozumował, że Bóg może wskrzesić umarłych. To mocne. Abraham rozumował, że Bóg może wskrzeszać umarłych i wiem, że twój NIV mówi, mówiąc w przenośni, dosłownie, że jest to w przypowieści.

Otrzymał Izaaka z powrotem ze śmierci. Otrzymał Izaaka z powrotem ze śmierci. Za chwilę zrobimy z tym trochę więcej.

To był bardzo szybki moment. Nawiasem mówiąc, w tym momencie Isaac jest prawdopodobnie mniej więcej w twoim wieku. Używa hebrajskiego słowa naar, które może występować od małego dziecka aż do wczesnych lat dwudziestych.

Zatem Izaak nie jest wiercącym się dwulatkiem na ołtarzu. Chętnie to robi i ma to oczywiście pewne podobieństwa. Inną rzeczą godną uwagi w tej narracji jest po prostu to.

Mamy barana złapanego w zaroślach. Jak wiecie, wiecie, Abraham i Izaak idą w stronę góry, a Izaak pyta: wiecie, co z ofiarą? I Abraham mówi: Bóg zatroszczy się o to. A zaopatrzenie to baran w zaroślach.

Nie dzieje się to oczywiście od razu. Abrahamie, przepraszam, Izaak jest już związany na ołtarzu, a nóż jest tuż obok, aby go zabić. A potem jest baran w zaroślach.

Czy wiesz, co mówi Księga Powtórzonego Prawa 21, 23? Ci, którzy są powieszani na drzewie, są pod przekleństwem Boga. Nie mamy na to czasu na tych zajęciach, ale czytając Stary Testament, zwróć uwagę, ile razy ludzie byli wieszani na drzewach lub na drzewach. Paweł zamierza sięgnąć do tego fragmentu z 3. rozdziału Listu do Galacjan i oczywiście złożyć wniosek w odniesieniu do Jezusa na krzyżu.

Ale widzimy to właśnie tutaj, w tym zastępczym baranie. Zostało złapane w zaroślach. Nie sądzę, żeby miało to jakąkolwiek symbolikę.

No i oczywiście, na zakończenie, istnieją pewne oczywiste podobieństwa z Jezusem. Jedyne Syn Boży, umiłowany Syn Boży. Jan 3:16 nawiązuje do tej właśnie terminologii z tego fragmentu.

Zauważ, że Izaak będzie niósł drewno, gdy będą szli na górę Moria. A potem pozwólcie, że wam to powiem i na tym skończymy. W żydowskiej legendzie, i nie

mówię, że to wszystko, ale co ciekawe, żydowscy rabini czytają tę narrację i czytają ją uważnie, czytają każde słowo i analizują każde słowo.

Kiedy czytali tę narrację, zauważyli niewielki nurt interpretacji żydowskiej, nie większość, ale niewielki zachowany nurt interpretacji żydowskiej, który mówił, że krew Izaaka w rzeczywistości została przelana na ołtarzu. Czy to nie interesujące? Prochy Izaaka tam się znajdowały i służyły, jeśli można tak powiedzieć, za zasługę dla następnych pokoleń Żydów. Teraz możesz zapytać, skąd to się bierze? W tekście podam dwa miejsca, z których to pochodzi.

Kiedy Abraham idzie tam z Izaakiem, mówi swoim sługom: Wy czekajcie tutaj. Chłopiec i ja zamierzamy wrócić. Kiedy już wszystko się skończy, co jest napisane? Abraham powrócił, nie wspominając o Izaaku.

Rabini przeczytali to uważnie. A potem jest bardzo interesująca propozycja. To hebrajskie słowo oznaczające pod, po lub zamiast i może oznaczać dowolną z tych rzeczy.

I tak, kiedy jest napisane, że baran został złożony w ofierze, twój NIV mówi zamiast tego, ten mały wątek rabinicznej interpretacji mówi nie, to znaczy później. I znowu, to nie jest pogląd większości, ale niektórzy żydowscy rabini powiedzieli, że Abraham rzeczywiście złożył w ofierze Izaaka. Następnie złożył w ofierze barana.

Izaak powstał z martwych. Czy to nie fascynujące? Tak swoją drogą, myślę, że prawdopodobnie tak jest i odpuszczę, bo to już po czasie, myślę, że to odpowiedź na nauczanie chrześcijańskie. Rabini ci pracowali w drugim i trzecim wieku naszej ery. Myślę, że odpowiadają chrześcijańskiemu nauczaniu o Jezusie, który powstał z martwych, i to jest także ich własny mały paradygmat na ich scenie.

Musimy się zatrzymać. Przebrnąłem przez te wszystkie rzeczy. Życzę miłego dnia i do zobaczenia w środę.